

Az öröklés és az üdvösség az utakhoz kötődik, nem pedig az emberekhez.

Az öröklés és az üdvösség az utakhoz kötődik, nem pedig az emberekhez

Az ösvények példázatában “használt „vezet” kifejezés azt a funkciót képviseli, amelyet az út teljesít, vagyis ahhoz, hogy egy sorshoz jusson az ajtón keresztül.

A Perdition a tágas út sorsa, és az üdvösség a keskeny út célpontja.

Mint ahogy az utak, amelyeknek sorsai vannak (megváltás és elvesztés), Jézus a példázaton keresztül kizárja a sors, a determinizmus vagy a fatalizmus fogalmát, amikor az emberek jövőjét illeti.

A két ajtó és a két út összehasonlíthatóságának elemzése után az olvasó képes lesz megmondani, hogy Isten előre ítél-e néhány embert az üdvösségre, a többi pedig az örök kárhozatra.

“Belépés a keskeny kapun keresztül; mert széles a kapu, és a széles az út, amely elvezet a pusztításhoz, és sokan azok, akik rajta mennek; És mivel a kapu keskeny és az élethez vezető út szűk, és kevés van, aki ezt megtalálja (Mt 7: 13-14)

“Amikor bejelentette a mennyek királyságát a hegyi prédikációban, Jézus utasította a hallgatóit, hogy „lépjenek át a keskeny kapun”; “Írj be a szoros kapuba” (Máté 7:13).

Jézus az a keskeny kapu, amelyen az igazak belépnek, mert ő maga azt mondta: **“Én vagyok a kapu; ha valaki belépett rajtam, meg fog szabadulni, és bemegy, és elmegy, és keresi a legelőt.”** 10: 9).

A as zsoltár a messiás és Krisztusnak az igazság kapujaként jelenik meg, ahogy Ő is a sarokköve, a sarokköve, a sebesült szolgája, a Legfelsőbb, a világba bejövő fény, a Boldogságos Bemutató az Úr neve és az ünnep ünnepe **“Ez az Úr kapuja, melybe az igazak belépnek”** (Ps 118: 15-27)

De miért szükséges belépni Krisztusba? Hogyan léphet be Krisztus?

Jézus három okot mutatott be, amiért elengedhetetlen, hogy belépjen a keskeny ajtón:

Mert a kapu széles, és az út, ami a pusztításhoz vezet, széles, és sokan azok, akik rajta jönnek be (Mt 7, 13)

- Az ajtó széles;
- Hozzáférést biztosít a pusztulás útjához;
- Sokan belépnek rajta.

A széles port azonosítása

A példázat csak két ajtót mutat be, és az ajtókhöz viszonyítva Jézus szűk ajtóként jelenik meg: **„A szűk ajtón keresztül való belépésre törekszik: mert azt mondom nektek, hogy sokan meg akarnak lépni, és nem fognak tudni”** (Lukács 13:24 -25 (János 10: 9)).

A Biblia nem tartalmazza a széles ajtó kifejezett meghatározását, de Krisztuson keresztül, aki a keskeny ajtó, Meg lehet határozni, hogy mi az, vagy ki a széles kapu.

"Számos koncepció létezik, amelyek néhány jelöltet befogadnak a széles ajtó „posztjának” elfogadására, azonban azt kell figyelembe venni, hogy a széles ajtó alakja és a keskeny ajtó alakja között igazságos helyzet áll fenn, hogy problémákat kell találni úgy, hogy a széles ajtó „jelöltje” tökéletesen illeszkedjen az ábrába.

Ha a keskeny ajtó, ami Krisztus, ember, akkor a széles ajtó alakja egy emberre vonatkozik.

Ha a keskeny ajtó egy új generáció vezetője, akkor a széles ajtónak utalnia kell egy nemzedék fejére is, sokan pedig az ördögöt a széles ajtó posztjára utalják, azonban egy bukott angyal (nem ember), és mivel nem hozhat létre olyan létező lényeket, amelyek ehhez hasonlóak, ezért nem lehet egy nemzedék feje.

Az ördög nem illeszkedik a helyes pozícióba a széles ajtó és a keskeny ajtó alakjai között (Lukács 20:35 -36).

Sin, viszont azt mondja, hogy egy olyan állapotról van szó, amelyre az ember tárgya van, vagyis elidegenedik Istentől, ezért nem lény, sem angyal, sem ember.

A bűn nem illeszkedik a széles ajtó irodájába, és a bűn lehetetlen a generáció fej pozícióját vállalni (59: 2).

Az emberi intézmények is gyakran jelennek meg széles ajtóként, de egy intézmény több emberből áll, akik egy cél körül gyűltek össze.

Ez csak egy embercsoport, így nem illeszkedik a széles ajtó alakjához.

A világ nem a széles ajtó, hiszen a világ a Bibliában azt mondja, hogy az Istentől elidegenült emberek, akiket a szenvedélyeik, a test vágya, a szem vágyai és az élet büszkesége irányít (Ef 2: 2; : 8).

Ezért nem gondolhatjuk, hogy a széles ajtó az ördög, a bűn, a

világ vagy egy vallási intézmény.

Meg kell vizsgálnunk, hogy ha a keskeny ajtó ember, a széles ajtónak szükségszerűen embernek kell lennie.

Ahogy Krisztus, a keskeny ajtó bűn nélkül jött a világba, a széles ajtónál jelöltnek olyan embernek kell lennie, aki bűn nélkül jött a világba.

Ahogy Krisztus a szellemi emberek új generációjának feje, a széles ajtó az ember nemzedékének fejére utal.

Az egyetlen ember, aki illeszkedik a széles ajtó képéhez, Ádám, mert bűn nélkül jött be a világba, és egy testes ember nemzedékének feje.

Hogyan lehet ez?

Most a Bibliában az ajtó egy olyan szám, amelynek több jelentése van, de az ajtók számai, amiket Jézus a Mount Sermonban bemutatott, a születésről szól, hogy Ádám az a széles kapu, amelyen keresztül minden ember belép a világba.

Minden ember, amikor a világba jönnek (megnyitják az anyát), Ádám magjai szerint jönnek létre.

Krisztus kivételével minden ember Ádámon keresztül lépett be a világba, amely a széles kapu.

Krisztust a Szentlélek vetette el Mária méhében, vagyis az Ádám sérülékeny magjával.

Krisztus az Isten által az egész világra vitelével az utolsó Ádám, a lelki emberek egy generációjának feje (1Kor 15:45).

Más szavakkal, Ádám a típus, és Krisztus az antitype. Ádám, az alak és Krisztus a valóság **“... Ádám, aki egy olyan figura (típus), aki eljött (antitype)”** (Róm 5:14).

Ahhoz, hogy Krisztus a halál szenvedélyének legyen kitéve, az emberekhez hasonlóan (bűnös test) kellett bejutnia a világba,

de bűn nélkül (Zsid 2: 9).

Mert ezt a Szentlélek bevezette Mária méhébe, mert ha a test szerint született volna, akkor ugyanolyan elítélés lenne, amely az emberiségre esett (Gal 4: 4, János 3: 9).

Edenben bejelentették, hogy a mag a nő magjából származik, tekintettel a két mag közötti ellentétre (1Móz 3:15).

Ádámot a Krisztus emberének képében és hasonlóságában hozták létre, aki be kellett jönnie a világba, Mária méhében született (Róm 5:14), vagyis nem a dicsőített Krisztus hasonlatossága, mert ilyen állapotban Krisztus csak azt követően emelkedett „Ami engem illeti, az én igazságodban látom a te arcodat; meg fogok elégedni a te hasonlóságoddal, amikor ébren vagyok” (Zsoltár 17:15).

Az ajtó széles

Az ajtót szélesnek nevezik, mert minden embernek, hogy bejusson a világba, szükségszerűen át kell lépnie Ádámon (1Kor 15:46).

Jézus világossá teszi, hogy sokan belépnek a széles ajtón, és nem mindent, mert Krisztus kivétel volt a szabály alól.

Míg a természetes embereket az anyába egy sérülékeny mag segítségével vitték be, Jézust a Szentlélek természetfeletti működése révén öntötték az anyába (Ps 22:10).

Ádám előtt nem volt engedetlenség, bűn vagy halál az emberiség számára.

Ádám megsértésével a bűn és a halál lépett be a világba (1Kor 15:21 -22).

Ádám bűncselekménye miatt minden leszármazottja együtt elidegenült Istentől (Ps 53: 3).

A Biblia egyértelmű, amikor azt mutatja, hogy az összes ember együtt eltért, elidegenedett Istentől.

Mennyire volt lehetséges, hogy az emberek együtt elidegenítsék magukat Istentől?

És volt egy olyan esemény, amelyben az összes ember együtt gyűlt össze.

értelmezéssel (Zsid 7: 2), Edenben minden ember összegyűlt az Ádám „combjába” (Zsid 7:10).

Amikor megsértette, minden bűnösnek vált.

Amikor Ádám tisztátalan lett, minden szálát megfertőzte, mert a tisztátalan tisztátalanságból (Ps 53: 3).

Mikor vesztegették el az embereket Istentől?

Elidegenültek Istentől Édenben.

Az isteni ember elpusztult az Édenben, és minden leszármazottja tisztátalanná vált **“Egy isteni ember elpusztult a földrl, és nincs igazságos az emberek között; testvér a hálóval”** (Mk 7: 2).

Az Edenben elkövetett bűntudat miatt az emberek elidegenülnek az Istentől az anyától, egy korruprt magról, Ádám magjából születnek.

Ebből következik, hogy a születésük óta kóborolnak, mert olyan úton haladnak, amely elvezet a veszteséghez (Ps 58: 3).

A pusztítás path

megnyitása után a méh (születés), azaz „adja meg a széles kaput„ember követhet egy bizonyos módon kapcsolódik a pusztulásba.

a azt mutatja, hogy a parabola alak útvonal funkcionális, azt mutatja, hogy az út vezet, nevezetesen vezet bele mind a férfiak egy helyen-megsemmisítés.

Hasonlóképpen, a példázat azt mutatja, hogy a keskeny út vezet a férfiak úgy vannak az élet, azaz a keskeny ösvény van, mint cél egy adott helyen: üdvösség (M 7:13 -14).

A „vezető” használt a példázat a pályák az a funkciója, hogy játszik az út, vagyis vezet egy cél azoknak, akik jönnek az ajtón.

a pusztulás a sorsa a tág értelemben, és az üdvösség a sorsa a keskeny ösvényt.

Melyek a pályák, amelyek úticél (üdvösség és a kárhozat), a példázatot Jézus kizárja fogalma sors, determinizmus vagy fatalizmus, ha a jövőben a férfiak.

A „vezetés” bizonyítékok egyirányú függvény, és semmi több.

Az ösvény vezet egy adott helyre, és jobbra.

Például, a pusztítás a sorsa a széles utat, és az élet a sorsa a keskeny ösvényt.

De a példázat nem üdvösség vagy kárhozat kapcsolódik a férfiak előtt az üdvösség és a kárhozat mutatták kapcsolódó utakat.

Senki sem mehet az Isten csakis Krisztusban az Ő az út, amely elvezet az ember életét.

Hasonlóképpen, senki nem megy a veszedelemre, ha nem a széles út vezet a pusztulásba. Miközben a zsidók és görögök fatalista

és determinisztikus világgépet, Jézus megmutatja, hogy a tanítás nem követi a koncepció az emberiség.

Jézus nincs üdvösség, sem a kárhozát köti a férfiktól, de a cél az utak, hogy az evangélium nem követi a filozófiai áramlatok a bázisok, mint a fatalizmus és a determinizmus.

Miért kell mutatni ez a sajátossága módon?

demisztifikálásától néhány fogalom, mint valami ősi civilizációk, mint a görögök, a világ és a mindennapi eseményeket szabályozzák egymást követő elkerülhetetlen és előre elrendeltek események egy bizonyos kozmikus rend vagy istenséget.

Ez a tanítás, hogy minden, események történnek szerint rögzített, kérlelhetetlen sors, nem az, hogy a férfiak nem tudnak irányítani őket, vagy befolyásolni őket.

A görög mitológiában volna a sors, három nővér, aki a Szerencsekerék, meghatározva a sorsa mind az istenek, mint az emberi lények, így a cél benyújtott az isteneket, akik viszont le kellene mondania akár a sors, végzet, sors.

A görög-római kultúra, van fatalizmus irányító római és a görög sztoicizmus, amely végül hatással volt a keresztény doktrína diktálja az isteni gondviselés.

Divine Providence vált teológiai gondolkodás amely Isten mindenhatósága abszolút felett minden esemény az emberek életében és az emberiség történetében.

Ez a fogalom azt mondja, hogy Isten úgy döntött, és előre elrendelt minden olyan eseményt és semmi nem történik az Isten megengedi.

Egy másik filozófiai áram, determinizmus azt állítja, hogy minden esemény (beleértve a mentális) magyarázható ok-okozati kapcsolatok (ok-okozati).

A "Bibliában az ilyen gondolatokat, akár mitológiai és filozófiai, nem rezonál, mint a „target” kerül bemutatásra kizárólag és kifejezetten a helyét, hogy el fog jönni után járni egy utat.

“A Bibliában a „cél” kifejezés helyett az értelem, az a hely azonban nem vonja azt az elképzelést, előre elrendelésről.

„Ahogy háromszáz pajzsot vert aranyból; háromszáz minden Shell tervezett ciklusok arany, és tedd a Salamon Grove otthon Libanon” (2 Krónika 09:16).

Amikor “így szól: „Én azért adok néktek a királyság, mint az Atya rendelt” (Lk 22:29), nincs semmi a filozófiai determinizmus vagy mitológiai értelemben Jézus előtt jelezte, hogy amint Isten fenntartva királyságát az ő Fiát, az bizonyos, hogy a királyság azoké, akik hisznek, mert ők öröklük mindent Krisztussal.

Most a két vers felett van egyforma elv: csak az arany készítettünk Shell funkcióval, az ország az előkészített azok számára, akik hisznek Krisztusban.

Ez nem jelenti azt, hogy egyesek szánták a királyságot, és a többi nem, mielőtt a királyság számára készült, akik hisznek.

“A hiba néhány függvénye nyelv, nem úgy, hogy az ókorban, a dolgok meghatározott funkciójuk, hasznosság „*Minden dolog határozza Meg feladataikat*” (Arisztotelész, politika. Translation Nestor Silveira Chaves Rio de Janeiro: New Frontier 2011 p 22) ..

Amikor azt olvassuk: „Mert az Isten nem nevez bennünket haragjától, hanem, hogy üdvösséget szerezzünk a mi Urunk Jézus Krisztus” (1Thessz 5: 9), meg kell vizsgálni, hogy az apostol bemutatja a szám a keskeny ösvényen, „amelyek a mi Urunk Jézus Krisztus által. ”

“A vers vita tárgyát, a „tervezett” nem használták abban az

értelemben, előre elrendel, de ahhoz, hogy lefoglalja

Ahogy az apostol a keresztényekkel foglalkozik, és emlékeztet hozzá a Krisztus jelenlegi állapotát: a fény gyermekeit (1Th 5: 5), azt ajánlja, hogy éberek és józanok maradjanak (1Tessz 5: 7), felöltözve a hatalomra Isten, ami az evangélium (1Thessz 5: 8)

Mert most, ellentétben a sötétségben és a harag gyermekeiben, a keresztények az élethez vezető út (Jézus Krisztus, a mi Urunk) miatt elérték az üdvösséget.

Ez azt jelenti, hogy az apostol nem azt mondja, hogy a keresztények az üdvösségre voltak előre beállítva, ahelyett, hogy a keskeny ösvényen lennének, a sors az üdvösségben van, ellentétben a tágas módon, ami harag.

Mi az út funkciója? Menjen egy olyan helyre, azaz a helyes célállomásra.

A hely kapcsolódik az úthoz anélkül, hogy „predesztináció”, „előrejelzés”, „előfeltételezés”.

A széles ajtóhoz csatlakozó út célpontja az elpusztulás, ugyanúgy, mint a Presidente Dutra autópálya rendeltetési helye Rio de Janeiro azok számára, akik elhagyják a Sao Paulót.

Meg kell fontolnunk, hogy az Úr Jézus megerősítette, hogy a sorsot viselő személy az út, amikor arra készíti az embereket, hogy a porfiadákat a keskeny ajtóba lépjék be.

Így Jézus azt bizonyítja, hogy az utazó nem előre meghatározott, előre meghatározott, stb. A pusztulásra, hanem inkább az, ahogyan az elvesztés helyén ad.

Krisztus figyelmeztetésével szemben az utazó megváltoztathatja az útvonalát, ahogyan lehetséges, hogy valaki, aki São Paulóban van, a Rio de Janeiro felé vezető úton, a Dutra autópálya útján, a Raposo Tavares autópálya Paran államába.

- “Lépjen át a keskeny ajtón; mert széles a kapu, és a széles az út, amely elvezet a pusztításhoz, és sokan azok, akik belépnek rajta ”(Mt 7:13);
- “De a te szóvivők, írástudók és farizeusok, képmutatók, mert te az embereket felzárta a mennyországot, és nem lépsz be, és nem engeded be azokba, akik belépnek” (Mt 23:13).
- „Én vagyok az ajtó: ha valaki belépett rajtam keresztül, meg fog szabadulni, és bemegy, és elmegy, és keresi a legelőt” (János 10: 9);

Az ajtó tágas, mert sokan belépnek Ádámon keresztül, és az út tágas, mert minden, ami Ádámtól született, elvesztéshez vezet. Jézus követte az elpusztítást, nem pedig az embereket. A példázat révén nyilvánvaló, hogy a sors az úthoz kötődik.

Az utat és a sorsot rögzítették és kötik, de az ember az ajtóhoz van kötve (születés), ami azt jelenti, hogy el lehet hagyni az utat, ahol van, és átmegy a másikra.

Az út tágas

Az ajtó tágas, mert Krisztus kivételével minden ember Ádámon keresztül lép be, és az út tágas, mert sok ember elvesztéshez vezet.

A két út példázatában Jézus az utat, nem az embereket követte el.

A példázat figyelmes olvasásával nyilvánvaló, hogy a sors az úthoz kötődik.

Az ember először születik a test, a vér és az ember akarata szerint, vagyis a széles ajtóhoz kötve.

Nem Isten állapította meg, hogy az ember a bűnben született, de amikor Ádám nem engedelmeskedett, ő volt az, hogy elidegenedett az Istentől (bűn), és az összes leszármazottát ugyanazon állapotba húzta.

6 – A széles kapu Ádámban merült fel, aki vétkezett és eladta az összes utódát a bűnnek, hogy amikor a világba jön, senki sem mentes a bűntől.

Az emberek bejárata a világra a széles ajtón keresztül az emberiség első atyjához kapcsolódik, mert a testből született az egyetlen módja annak, hogy az ember beléphessen a világba **“Az első apád vétkezett, és tolmácsai vétkeztek velem szemben”** (Is 43 : 27; 6: 7).

A tágas ajtón belüli belépéshez az ember nem gyakorol választást, ahogyan a rabszolgák leszármazottai (gyermekai) nem választották meg a társadalmi állapotot, amikor meglátták a világot.

Azaz, senki, aki belép a széles ajtón keresztül, úgy döntött, hogy belépett rajta.

Az alak önmagában teljes, mert az utaknak bizonyos és változatlan sorsuk van, de az emberek nem kötődnek egy sorshoz, legyen az elvesztés vagy megváltás.

Naponta, ha egy ember meg akarja érni a célállomást, akkor szükségszerűen ki kell választania, hogy melyik utat kell vennie, mivel a sors az úthoz kötődik.

Ha egy utazó el akarja hagyni São Paulót Rio de Janeiróba, át kell mennie a Dutra autópályán.

A két út példázatán keresztül nyilvánvaló, hogy Isten nem senkit senkit nem örökölt az örök üdvösségre vagy az örök kárhozatra. Amikor egy új ember jön a világba, szükségszerűen belép a széles ajtón, és egy széles úton lesz, amely elveszti őt a pazarláshoz.

Senki, aki Ádámon keresztül belép a világba, nem elhanyagolható a pusztításnak, mert ez az út, amely elvezetéshez vezet.

A tágas ösvénynek van egy úticélja, vagyis egy helyhez van kötve.

Az a hely, ahol a széles út vezet elvesztésből, különbözik az üdvösséghez vezető keskeny útról.

Hasonlóképpen, senki, aki Ádámon keresztül lép be, az előre megvásárolható, mivel a széles ajtón keresztül a világba belépve egy széles úton halad, amely elveszíti őt.

Az a felfogás, hogy vannak olyan emberek, akik látják a megváltásra szánt világot, nem veszik figyelembe, hogy mindenki gonoszságban alakult ki, és a bűnben született, ezért születnek bűnösök és a pusztulás útján.

Most, ha az üdvösségre való predesztináció volt, az előre meghatározott személy nem feltétlenül jönne a világba Ádámon keresztül.

Egy másik ajtón keresztül kellett belépnie Krisztus vagy Ádám mellett, de ilyen ajtó nem létezik.

Ahhoz, hogy beléphessünk Krisztusba, az embernek először Ádámon keresztül kell lépnie, és Ádámon keresztül való belépést követően csak az egek országába léphet be, az írástudók és a farizeusokéit meghaladó munkát végezve: hinni Krisztusban, vagyis abban, hogy újra Krisztusban éljenek, vagyis újjászüljön. (Máté 5:20, János 3: 3 és János 6:29).

Aki csak egyszer született, a tágas úton marad, aki újból születik, vagyis a második alkalommal elhagyja az elpusztulás útját, és átmegy az üdvösséghez vezető úthoz, amely Krisztus.

Az üdvösség és az elpusztulás nem az embereknek a megszületett sorsok, mielőtt születnek, éppen ellenkezőleg, az üdvösség és a kárhoz az úthoz kötődik, amit az emberek a kapuk belépése

után futnak.

A férfiak egyszerre járnak az ajtókhöz és a következő sorrendben: először a széles ajtót, majd a keskenyet. Ha belépsz Ádámon keresztül, akkor az Úr a Krisztus elvesztésének útján lesz az üdvösség útján.

Sokan belépnek a széles ajtón

Amikor az emberek megszületnek, az elvesztés útján (kivéve Krisztust) vannak, de lehetőséget kapnak arra, hogy belépjenek a keskeny ajtón.

Minden ember átmegy a széles ajtón, és az üdvösség megszerzéséhez át kell mennie egy másik ajtón keresztül, hogy az örök élet megszerzéséhez az embereknek két kapun kell áthaladniuk, vagyis két születésre.

Ahogy már mondtuk, egy út sorsa változatlan, azaz ha valamiféle fatalizmus vagy determinizmus kifejeződik a kereszténységben, akkor csak és kizárólag az úton halad, soha nem az utazókra.

Minden ember Ádámon keresztül lép be ebbe a világba, és egyikük sem áll az üdvösségre.

A Biblia azt mutatja, hogy mindazok, akik Ádámon keresztül lépnek át, egy széles úton járnak, amely elvezet a veszteséghez.

A két útvonal konkrét helyekhez (sorsokhoz) és változhatatlanokhoz kapcsolódik.

Ahogy az elvesztés (sors, hely) a tágas ösvényhez kapcsolódik, és nem az embereknek, Jézus ünnepélyes, igaz és királyi meghívást ad Ádamból született valamennyi embernek: [„Írja be a keskeny kaput”](#) (Máté 7:13) .

Egy ilyen meghívás azt mutatja, hogy a halál útjától az új és élő ösvényre lehet váltani, amelynek sorsa az örök élet.

A széles ajtó természetes születési szám és az újszülött szűk ajtaja.

A világ széles kapuja élő lelkeket és a lelki emberek mögötti keskeny ajtót hoz létre.

Az új születés azt mondja, hogy egy új nemzedék jön az elveszthetetlen magból (Isten szava), amely különbözik a természetes születéstől, amely a sérülékeny magból származik (1Pe 1:23).

Ebben a példázatban az ajtó ugyanaz, mint a születés, úgyhogy mindazok, akik Ádamból születnek, testesek, és követik az utat, amely elvezetéshez vezet.

Ismét annyi, aki Krisztuson keresztül jön, újra születnek, szűk módon vezetik őket Istenhez.

Jézus azt mondta: "Én vagyok az ajtó!" "Én vagyok az út"! Először is, az ember Ádámon keresztül lép be a világba, akkor Krisztuson keresztül kell belépnie, újra megújulva a vízből és a Lélekből. Krisztus az ember, aki Istenhez vezet.

Krisztus az az út, melynek megváltása a sors.

Bárki, aki belép rajta, azon az úton van, amely egyedül és konkrétan Istenhez vezet.

Az út szűk, mert kevés belép Krisztusba, és az út széles, mert sokan belépnek rajta.

Nem az a viselkedés, erkölcs vagy karakter, amely az út szélességét minősíti, hanem a hozzáférés mértékét.

Útvonal módosítása

Hogyan hagyjuk el a széles utat, és belépünk a keskeny úton?

Ahhoz, hogy egy ember újra megszülethessen, először meg kell vennie a saját keresztét, és követnie kell Krisztus után, azaz hogy újra meg kell születnie (Col 3: 3).

Halál nélkül lehetetlen újjászületni: „Krisztussal keresztre feszítettem, és már nem élek, de Krisztus bennem lakik; és az élet, amit most élek a testben, Isten Fiának hitében élek, szeretett engem, és nekem adta magát (Róm 2:20; Róm 6: 6).

Nyilvánvaló, hogy Ádám születéséből senki sem állíthatja meg az üdvösséget, mivel ha nem születik újra, nem lép be az egek országába.

Most, aki belép az égbe, az új teremtmény, mert az Ádámiban született öregasszony keresztre feszített és halott, ami azt mutatja, hogy az Ádámiban született nem lehet örökölni az üdvösséget.

Ha valaki az Ádám magjából született, az üdvösségre volt szükség, nem kell Krisztussal meghalnia.

De ha Krisztussal meg kell halni, nyilvánvalóan senki sem állíthatja meg az üdvösséget.

Ha az üdvösségre van előzetes döntés, akkor biztos, hogy az ember nem lesz halálos, sem fizikai, sem halálos Krisztussal.

Az az ember, aki örökölte az üdvösséget, nem ugyanaz, mint ami a világba jött, hiszen az ember, aki a világba jött, csak az agyagot használják, a tömeg új szívet és új szellemet kap.

Mikor az ember meghal Krisztussal, a zavaró hajó megtört, és egy új, ugyanolyan tömegű tiszteletet adott. Ez az a sajátosság, hogy Ádám született embere lehetetlen az üdvösségre, mert szükség van egy új születésre, egy új

teremtésre, egy új családra, új szívre és új szellemre. " az agyag, hogy egy tisztességes edényt ugyanazból a tömegeből, és egy másik megbosszuljon? (Róm 9:21).

Az ember két feltételhez juthat: elveszett, mert ha a test szerint születik, ő egy természetes ember, egy öreg teremtmény, egy öreg ember, egy öreg, testes, földi és így tovább. megint keresztre feszítették a régi természetet, és ismét megalapították igaz igazságban és szentségben.

Ha a régi teremtményt keresztre feszítik és meghal, akkor biztos, hogy egy ilyen személy nem volt Előre megváltva.

Ismétlem ha az ember megváltásra kerülne, nem lenne szükséges meghalni, hogy új embert hozzon létre.

Az új ember valódi igazságban és szentségben jön létre, ellentétben az öreg emberrel, aki gonoszságban és bűnben született (Zsolt 51: 5).

Az új embernek új szíve és új szelleme van, így nem kötődik az öregemberhez, aki örökölt a kő szívét.

Az öregember nem volt előre megváltva, mert mindenkinek, aki megmentett, szükség van a régi természet keresztre feszítésére vágyaikkal (Gal 5:24).

Az elképzelés, hogy Isten előzőleg néhány embert az üdvösségre és másoknak az örök kárhozatra előre elrendelt, még a világba való belépés előtt sem illeszkedik a biblia helyzetéhez, mert ha így lenne, az üdvösségre előre meghatározott Ádám született embereket nem kell keresztre feszíteni.

Krisztussal kereszteltem Meg, és én már nem élek, de Krisztus bennem lakik, és az élet, amit most élek a testben, az Isten Fia hitében él, aki szeretett és adta magát még engem is "(Gal 2:20).

Mivel elengedhetetlen a Krisztussal való keresztre feszítés, természetesen az egyéneknek nincs megmentése.

Ahogy elengedhetetlen, hogy meghaljon és újjászületés legyen, biztosan az ember nincs megmentve, hacsak nem a test és a vér szerint született (János 1:12 -13).

Az a predesztináció, hogy a Biblia befogadáskor gyermeknek kell lennie, nagyban különbözik a megváltás előtti elképzeléstől (Ef 1: 5).

Mit jelent az, hogy az örökbefogadáskor egy gyermek számára előre meghatározott? Hogy bárki, aki Krisztusba lép és megmarad, nem lesz más sors: Isten egyik fia lesz (Róm 8:29).

Mindazok, akik a keskeny ajtón keresztül lépnek be, ami Krisztus, ismerik Istent, vagy inkább ismerik őt (tudva = egy test, intim közösség).

Hogy Krisztus megemelkedett az elsőszülött helyzetébe sok testvér után, miután meghalt és felemelkedett (a világba, mint Isten Egyszülöttévé került), mindazok, akik Krisztuson keresztül léptek be, előzetesen Isten fiai lettek.

„Azok számára, akiket előre látott, azt is előre jelezte, hogy megfeleljen az ő Fiának képének, hogy az elsőszülött legyen sok testvér között” (Róm 8:29).

Az egyház nélkül, az elsőszülött gyülekezetében nem lenne olyan, mint Jézus, hogy az elsőszülött legyen a sok testvér között.

Azért, hogy Krisztus mindenben kiemelkedő legyen, teremtette meg Krisztushoz hasonló emberek új kategóriáját, mivel ő a fej.

Ahhoz, hogy az elsőszülött kiemelkedő legyen, szükség van olyan testvérekre, akik hasonlóak vele. A fenséges között Krisztus nagyon fenséges. Ebben az értelemben az Isten előre meghatározta azokat, akik Krisztust ismerik gyermekeknek örökbefogadással, kivéve az üdvösség előzetes elképzelését (Ef 1: 5).

Amikor Pál apostol a predestináció kérdésével foglalkozik, ezt az isteni hamisítással kapcsolatban teszi, hogy bárki Krisztusba lépjen, az Isten fia lesz.

Nincs más sors, vagy célpont azok számára, akik Krisztuson keresztül lépnek be: gyerekek az örökbefogadással, ezért szent és hibásak.

A szentírások gyenge olvasata, amely megveti azt a tényt, hogy az üdvösség nem ugyanaz, mint az isteni fia, az olvasót úgy fogja tekinteni, hogy az előbeállítás fogalma az üdvösségre és a kárhozatalra vonatkozik, de a hiba a megváltás nélkül is elérhető, azonban hogy Krisztushoz hasonló állapotot érjünk el, amely kizárólagos feltétele azoknak, akik Krisztus testét alkotják: az egyházat.

A millenniumban megmentett férfiak nem lesznek az egyház része, nem fognak gyerekek az örökbefogadással, és nem lesznek olyanok, mint Krisztus.

A Biblia azt mutatja, hogy amellet, hogy megmentették az Ádámban elkövetett elítéléstől, mert Krisztus teste, azok, akik hisznek, elérték a Krisztushoz hasonló Isten gyermekei, az elsőszülött gyülekezetének résztvevői, hogy Krisztus lehet az az elsőszülöttek és az elsőbbség a sok testvér között.

A Krisztus testének tagjainak állapota az idők teljességében (Gal 4: 4), az egyház, teljesen különbözik a máskor megmentettektől.

A nagy különbség a tagsági kérdésben van. Míg az egyháztól elmentettek Izrael gyermekei közé tartoznak, a keresztényeket Isten gyermekei közé sorolják, mert Krisztus szerint a keresztények látják őt és olyanok lesznek, mint Ő.

Ebből az állapotból, nevezetesen a Krisztus-szerűségből, az egyház önállóságot kap az angyalok megítélésére (1Co 6: 2 -3).

A számok közötti egyensúly

A két ajtó és a két utat ábrázoló elemek között egyensúly van.

Például: Ahogy Krisztus a lelki emberek egy generációjának feje (az igazság szolgái), és a keskeny ajtó; a széles ajtó az emberek nemzedékének fejére utal, hanem a testvérek bűnszolgálatára.

Ahhoz, hogy jobban megértsük a két ajtó alakját, elengedhetetlen, hogy megértsük, hogy Krisztusban Isten megalapozza az ő igazságát, hogy az első Ádám engedetlensége révén a halálbüntetést kiszabták, és mindenki meghalt, és az utolsó Ádám engedelmisségével, a feltámadás azért jött, ezért mindenki, aki hisz, felgyorsul (2Kor 15: 21-22).

De ha az igazság Krisztus engedelmisségében és az Ádám engedetlenségében való igazságtalanságban van, Isten igazsága a cselekvés helyettesítése: engedelmisség helyett engedelmisség.

Most azok, akik az engedetlenségből születnek, a harag gyermekei, a pusztulás; még az engedelmisség gyermekei is Isten gyermekei.

A Jézus és Ádám közötti kapcsolat egyértelmű a Róma 5, 14–19. Verseken: „Mégis a halál Ádámtól Mózesig uralkodott, még azoknak is, akik nem vétkeztek Ádám bűneinek hasonlósága után, ami annak a figurája, aki eljött.

De nem annyira a szabadság, mint a bűncselekmény. Mert ha az egyik ember bűncselekménye által meghalt, sokkal inkább az Isten kegyelme és a kegyelem által adott ajándék, amely egy emberből, Jézus Krisztusból, sokak felett van.

És az ajándék nem olyan, mint a bűncselekmény, mert valaki vétkezett.

Mert az ítélet egy bűncselekményből, valójában az elítélésből

származik, de a szabad ajándék sok bűncselekményből származott igazolás céljából.

Mert ha egy ember bűnös halálán keresztül uralkodik ezen, akkor még sokan, akik megkapják a kegyelem és az igazság ajándéka bőségét, uralkodnak az életben Jézus Krisztuson keresztül.

Mert az egyik bűncselekmény által elítélték az ítéletet az összes emberre, hogy az igazságosság egyik cselekedete által minden embernek kegyelem legyen az élet igazolására.

“Mert az egyik ember engedetlensége által sok bűnös lett, így az egyik engedelmissége által sokak igazak lesznek.”

Amikor megfigyeljük az embereket: Ádámnak és Krisztusnak van az ábrája és a pontos képe.

Bár ez egy halált hozott, ez az élet. Míg Ádám az első ember, Jézus az utolsó Ádám.

Míg Ádám, aki életben volt, halálra hozott ítéletet, Jézus meghalt és megváltást hozott (1Co 15:45 -47).

A sors az úthoz kötődik, nem férfiakhhoz

A két út alakjain látható, hogy az utak tartósan egy helyhez, egy célállomáshoz kapcsolódnak.

A két kapu alakján keresztül, hogy az emberek a születésükből eredő állapothoz kapcsolódnak: testi vagy lelki.

Isten nem fogja megváltoztatni az utak (megváltás és elvesztés) sorsát és a születés feltételeit (bűn és igazság),

vagyis van egy hely a pusztulás és a pihenőhely, és elveszett és megmentett hely.

De mivel a születési feltétel megváltozhat, Isten könyörgött nagykövetei által, hogy a férfiaknak át kell mennie a keskeny ajtón.

„A szűk kapun keresztül lépj be, mert azt mondom nektek, hogy sokan igyekeznek belépni, és nem fognak” (Lukács 13:24);

„Ezért Krisztus nagykövetei vagyunk, mintha Isten könyörgött volna bennünket: megkérjük, hogy megbékéljék Istennel Krisztusból” (2 Korinthus 5:20).

A Krisztus nagyköveteinek üzenete a megbékélés (2Kor 5:18).

A megbékélés során lehetőség van, nem Előzetes.

Az Istenben van szabadság, mert a szabadság az Isten Lelke szempontjából releváns.

Ha van szabadság az életet adó szellem Előtt, akkor biztos, hogy semmit nem írtak elő az emberek jövőjére vonatkozóan, ezáltal bizonyítva Isten szuverenitását és igazságosságát, hogy senki sem elnyomja „A Mindenhatónak nem érhetjük el: nagy a hatalom de senkinek nem elnyomja az igazságosságot és az igazság nagyságát ”(Job 37:23).

Az ember Krisztus nélkül elválk Istentől az út mentén, és nem a sors, a sors, a sors, az Előrejelzés stb. Mert az Úr ismeri az igazak útját; de a gonoszok útja elpusztul (Zsoltárok 1: 6); „És a te füled meghallják annak a beszédét, a ki mögöttes van, mondván: Ez az út, és járj rajta, és ne fordulj jobbra, sem balra” (Ézsaiás 30:21)